

Het leven is doorgaans geen kalme reis,
maar geeft ons met Gods hulp
een behouden thuiskomst...

VROOM AANDENKEN AAN MEVROUW

Jeanne THIJS

weduwe van de Heer **Joseph DE BOSSCHER**.

Geboren te Lierde op 20 juli 1903
en godvruchtig in de Heer ontslagen in de
Sint Franciscuskliniek te Brakel-Opbrakel
op vrijdag 21 november 1986 (feest van
O.-L.-Vrouw-Opdracht).

Gesterkt door de HH. Sakramenten.

Biddend lid van het Maria-legioen.

Lid van de Broederschap van Don Bosco.

Moeders leven was heel en al rechtvaardig-
heid en trouw.

Gewetensvol en met grote stiptheid kweet
zij zich van haar plichten als echtgenote en
moeder. Door haar ganse leven liep de
gouden draad van plichtsbef en christelijk
geloof, twee sieraden van een christenmens.
Haar ziel werd tot het laatste ogenblik van
haar leven geleid door God en O.-L.-Vrouw,
voor wie zij gedurende haar ganse leven een
heel diepe verering koesterde. Hoe dikwijls
zag ik haar in alle stilte een kruisje slaan
voor het beeld van Maria, hulp der christe-
nen, hoe intens en vurig bad ze tot
« O.-L.-Vrouw van rust », tot in haar laat-
ste heldere levensdagen.

Als rechtvaardige stierf zij heel gerust en
gelaten; haar heengaan is slechts een over-
gang tot een « beter leven ». « Vita mutatur,
non tollitur: het leven wordt niet wegge-
nomen, maar wel veranderd...

Ma, het is ons een troost, een moeder ge-
had te hebben die diep-christelijk was, die
voor ons alles heeft gedaan om ons een
degelijke opvoeding te geven, een christelijke
levensvisie, daarbij jouw onvermoeibare wils-
kracht. Voor dat alles mama, zeggen wij
Thérèse, Christine en ikzelf.. dank; maar
vooral dank voor het leven dat ze ons gaf,
met alles wat er bij hoorde; dank vanwe-
ge al jouw kinderen; voor alles « dank ».

Niemand vergeet U, ook niet de kleinsten;
zij wensen U, méméke, een « goede vaart »
en een behouden aankomst bij O.-L.-Heer;
Katrien, Sarah, Mathias, Mieke en Stijn. Zij
vergeten zeker niet jouw bewondering voor
hun kinderlijke eenvoud en spontane reacties,
ook niet « mémékes » opgestoken vinger, en
zeker niet « mémékes » goedheid.

Als mama's tolk, vertaal ik haar gevoelens
van dank. Haar laatste blik was een uiting
van dank aan Thérèse voor haar grote alles-
omvattende zorg; aan Tine voor die « kin-
derlijke » bezorgdheid; aan alle kinderen,
dank voor jullie genegenheid.

Mama, ik dank je voor het geluk bij U te
zijn en je ogen te sluiten voor de laatste
« grote reis ».

Vanwege ons allen.

Dag mama, dag méméke, tot ziens.

Voor ons mémé : O.-L.-Vrouw van rust, geef
haar de eeuwige rust.

De families

DE BOSSCHER, THYS,

danken U oprecht voor uw
aanwezigheid en medeleven.

Namis : zondag 21 december om 9.30 u.

Begravenissen-Crematies RAOUL, Brakel
Druk. Devleeschouwer-Hoste en zonen, Brakel